

Dijous 11 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 6,7-15): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «(...) Vosaltres, doncs, heu de pregar així: Pare nostre, que estàs en els cels, sigui santificat el teu Nom, vingui el teu regne, faci's la teva voluntat com en el cel també a la terra. Dona'ns avui el nostre pa de cada dia,i perdona'ns les nostres culpes com nosaltres perdonem els nostres deutors, i no ens deixis caure en temptació, ans deslliura'ns del Maligne (...)».

El "Pare nostre": la pregària dels fill de Déu

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, els deixebles, seduïts per la persona de Jesús mentre pregava, li demanen una instrucció sobre com resar: el "Pare nostre" és la resposta a aquesta comanda. És una oració concentrada en set peticions, plena de sentit teològic, en contrast amb la xerrameca i verborrea dels pagans quan resen.

Per a Jesús, pregar és parlar amb el Pare, per l'Esperit Sant que el fa exclamar: "Papà!", la paraula més tendra pronunciada per un fill. Les tres primeres peticions se centren en Déu: el seu regne, la seva santedat, la seva voluntat. Les altres quatre miren l'home i les seves necessitats: pa, perdó, força contra la temptació i el Maligne. Nosaltres, fills en el Fill, ens centrem també en Déu tot exposant-li confiadament les nostres necessitats.

—Pare! Què n'és de bonic cridar-vos amb aquest nom, bo i tenint un sol cor (concordes), una sola ànima (unànimes), i una sola veu (a l'uníson) amb el vostre Fill estimat, el nostre germà Jesús!